

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 6. stycznia 1916.

**Treść:** (№ 6.—8.) 6. Rozporządzenie cesarskie o czasowym zawieszeniu działalności sądów przysięgłych. — 7. Rozporządzenie w sprawie zabezpieczenia nasienia dla uprawy lnu. — 8. Rozporządzenie, którym zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 8. czerwca 1915, o rozszerzaniu plastycznych kart, map, przewodników i opisów miejscowości.

## 6.

### Rozporządzenie cesarskie z dnia 2. stycznia 1916

o czasowym zawieszeniu działalności sądów  
przysięgłych.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

#### § 1.

Działalność sądów przysięgłych zawiesza się na całym obszarze państwowym co do wszystkich przydzielonych ich właściwości sądowej czynności karnych na dalszy okres dziewięciu miesięcy począwszy od dnia 1. kwietnia 1916.

#### § 2.

Postanowienie § 3., ustawy z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 120, o czasowym zawieszeniu sądów przysięgłych należy zastosować, o ile postępowanie nie należy do sądów wojskowych

#### § 3.

Upoważnia się rząd do uchylenia tego rozporządzenia cesarskiego jeszcze przed upływem wymienionego w § 1. czasokresu.

#### § 4.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych i Ministra sprawiedliwości z dnia 23. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 249, o utworzeniu listy sędziów przysięgłych na rok 1916, traci moc obowiązującą.

Rząd ma zarządzić we właściwym czasie tworzenie list przysięgłych.

#### § 5.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 2. stycznia 1916.

**Franciszek Józef wkr.**

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Morawski wkr.

Hohenlohe wkr.

Hochenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Spitzmüller wkr.

## 7.

# Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami handlu i spraw wewnętrznych z dnia 4. stycznia 1916

## w sprawie zabezpieczenia nasienia dla uprawy lnu.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

## § 1.

Każdy, kto posiada więcej, jak 30 *kg* nasienia lnianego, winien zgłosić swój obecny zapas do urzędu gminnego. Urzędy gminne zgłoszą łączną sumę zgłoszonych u nich zapasów głównym korporacyom rolniczym, które mają sporządzić ogólny przegląd, uporządkowany według powiatów politycznych i przesłać ten przegląd Powszechnemu związkowi stowarzyszeń rolniczych w Austrii (Wiedeń, VIII., Langegasse 74) najpóźniej do dnia 26. stycznia 1916.

Posiadacze gruntowi, którzy zamierzają przystąpić do uprawy lnu na najbliższą wiosnę, winni nadto i to także najpóźniej do dnia 26. stycznia 1916, zgłosić do głównych korporacji rolniczych swe zapotrzebowanie nasienia, podając wymiar przeznaczony na uprawę powierzchni w hektarach, zaś korporacje sporządzają na podstawie tych zgłoszeń uporządkowaną według powiatów politycznych listę i przesyłają jej odpis Powszechnemu związkowi stowarzyszeń rolniczych w Austrii.

## § 2.

Główne korporacje rolnicze mają o swych spostrzeżeniach co do zaniedbania ustanowionego w § 1. obowiązku zgłaszania zapasów, donieść Ministerstwu rolnictwa.

Jeśliby się okazała potrzeba obejrzenia ubikacji składowych lub innych urządzeń lub też wglądu do ksiąg i korespondencji, zostanie przez Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu wydane odpowiednie zarządzenie ustanowiony organ kontrolny.

## § 3.

Zakazana jest aż do dalszego zarządzenia sprzedaż nasion lnu do innego użycia, jak do uprawy; wszystkie zawarte przed wydaniem tego rozporządzenia kupna i sprzedaże są nieważne, o ile dostarczenie towaru jeszcze nie nastąpiło.

Sprzedaż nasion lnu jako nasienia może się odbywać tylko za pośrednictwem Powszechnego związku stowarzyszeń rolniczych, względnie za pośrednictwem ustanowionych przezeń organów; należy do tego związku wystosowywać wszystkie oferty kupna i sprzedaży, te ostatnie z dołączeniem próbek.

Jako najwyższą cenę za nasienie lnu ustanawia się 120 K za 100 *kg*; za udowodnioną pierwszą hodowlę oryginalnego, rosyjskiego nasienia lnu można liczyć dodatek do 15 K.

Ceny te rozumie się za nasienie czyszczone (najwyżej 10 procent przymieszki), odpowiadające zwykłemu wymogowi, na stacyi naładowania i bez opakowania.

Powszechny związek stowarzyszeń rolniczych w Austrii ma prawo wstawić do rachunku za swoje pośrednictwo dodatek na własne koszta, który ustanowi Ministerstwo rolnictwa.

## § 4.

Posiadacze zapasów nasienia lnu mogą polityczne władze krajowe na zlecenie Ministerstwa rolnictwa wezwać do dostarczenia ze swych zapasów, o ile nie są one potrzebne dla własnej uprawy, nasienia po ustalonej, najwyższej cenie, w celu pokrycia stwierdzonego zapotrzebowania.

Jeśli posiadacz wzbrania się uczynić zadość temu wezwaniu, może polityczna władza krajowa sprzedać żądane zasoby na rachunek i koszta posiadacza za pośrednictwem Powszechnego związku stowarzyszeń rolniczych; cenę sprzedaży ma ustanowić definitywnie, po wysłuchaniu rzeczoznawców polityczna władza krajowa, uwzględniając najwyższą cenę i zdatność nasienia.

## § 5.

Z zapasów, znajdujących się w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia u poszczególnych posiadaczy, można przerobić lub zużyć najwyżej 25%.

## § 6.

Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do nasienia, które pochodzi dowodnie z poza granicy cłowej, z tym wyjątkiem, że także takie zapasy podlegają ustanowionemu w § 1. obowiązkowi doniesienia.

## § 7.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą polityczne władze I. instancji karały grzywnami do 5000 K, lub karami aresztu do 6 tygodni, o ile działania te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

## § 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hohenlohe wr.                      Zenker wr.  
Spitzmüller wr.

## 8.

## Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami sprawiedliwości, skarbu i handlu z dnia 5. stycznia 1916,

którem zmienia się rozporządzenie ministeryjne z dnia 8. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 154, o rozszerzaniu plastycznych kart, map, przewodników i opisów miejscowości.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. 66 i artykułu VII. ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, umownej taryfy cłowej obydwu państw Monarchii, zarządza się, zmieniając rozporządzenie ministeryjne z dnia 8. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 154, co następuje:

## § 1.

Zakazuje się rozsprzedaży i handlu mapami — z wyjątkiem kart szkolnych — kartami plastycznymi i planami o większej podziałce jak 1 : 100.000, które obejmują ustanowione przez c. k. Główną komendę armii ściślejsze okręgi wojenne w austriacko-węgierskiej Monarchii, okolicę ufortyfikowanej

miejscowości w Monarchii, albo części tych obszarów; to samo dotyczy kart o większej podziałce niż 1 : 400.000, które przedstawiają obszar bałkański lub też jego część.

Ministerstwo spraw wewnętrznych może w porozumieniu z Ministerstwem wojny zezwolić na rozsprzedaż i handel mapami, kartami plastycznymi i planami tego rodzaju, jeśli nie zawierają one żadnych, ważnych pod względem wojskowym, albo są potrzebne do celów państwowych lub gospodarczych do niedających się odłożyć ważnych robót (sporządzeń projektów na komunikacje, regulacje rzek, inne budowy itp.) lub też są potrzebne dla władz publicznych i przedsiębiorstw do urzędowego użytku.

## § 2.

Władza polityczna krajowa może na wniosek terytorialnej komendy wojskowej zakazać rozsprzedaży i handlu kartami szkolnymi o większej podziałce niż 1 : 100.000, przewodnikami podróży i opisami miejscowości, które przedstawiają lub omawiają oznaczone w § 1. obszary i zawierają ważne pod względem wojskowym dane.

## § 3.

Karty, wydane przez Geograficzny instytut wojskowy może sprzedawać tylko ten instytut i jego składy.

## § 4.

Mapy, karty plastyczne, plany, przewodniki podróży i opisy miejscowości, których sprzedaż w kraju nie jest zakazana, można przysyłać bez ograniczenia także do obszaru sprzymierzonego państwa.

Do neutralnych państw zagranicznych nie można przysyłać map, kart plastycznych, planów, przewodników podróży i opisów miejscowości, przedstawiających lub omawiających jeden z obszarów austriacko-węgierskiej Monarchii, sprzymierzonego państwa lub też Bałkanu i są sporządzane w Monarchii. Jeśli zachodzą godne uwzględnienia stosunki, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z terytorialną komendą wojskową zezwolić na wywóz poszczególnych przedmiotów tego rodzaju, o ile ich sprzedaż nie jest w kraju zakazana.

Do państw nieprzyjacielskich nie można wogóle posyłać map, kart plastycznych, planów, przewodników podróży i opisów miejscowości, przedstawiających lub omawiających jeden z obszarów austriacko-węgierskiej Monarchii, sprzymierzonego państwa lub też Bałkanu.

## § 5.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będą sądy, powołane do karania w sprawach prasowych, karały według § 9. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66.

Przy przekroczeniach § 4. tego rozporządzenia należy prócz tego zastosować przepisy skarbowo-karne.

## § 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 8. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 154.

**Hohenlohe** wlr.  
**Leth** wlr.

**Hochenburger** wlr.  
**Spitzmüller** wlr.